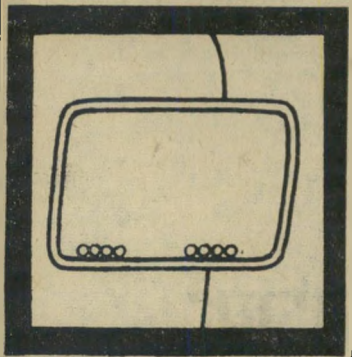
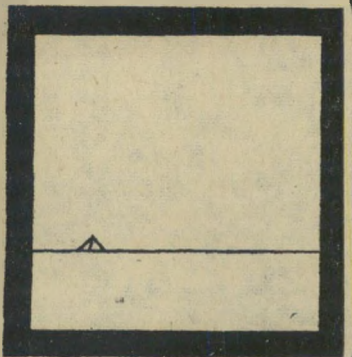

קשקשת

הפעל את דמיוןך ונסה למצוא כור תרת מתאימה לציור שלמטה, שתס' ביר מה אתה רואה בו. הצעות לכר תרות יש לשלוח לפי הכתובת: ת.ד. 136, תל-אביב, עבור "קשקשת". ההג' דרות הקולעות ביותר תפורסמה.

קשקשת 1924

- מקום קבורתו של אחד הפר- עונים שלא עלה לגדולה. ארז רזונפלד, הרצליה
- מצריים אחרי המלחמה החמי- שית עם ישראל — רק פרמידה אחת. יעל סבר, תל-אביב
- פנינה רוזנבלום בפרופיל. משי תופת באופק.
- חיילי יחידת דואר צבאי 1191, צה"ל

אנחנו שומעים רק רמזים ורמזי רמזים מכלי שני ושלישי? אחת מהשתיים: או שרביץ משתמש באזהרות לקראת המיל- חמה העלולה להתחדש כאמצעי סנסיז' יוני לראיונותיו, או שבאמת מסתתר משהו מאחורי איומים אלה. אם האפשרות ה- שנייה היא הנכונה מדוע אין מר רבין פונה ישירות אל העם, בנאום לאומה, כדי להעמידנו על העתיד המצפה לנו? לפע- מים נדמה לי שרביץ בורח מהמנהיגות ומשחק את התפקיד של אנטי-מנהיג. אפ- שר להבין לליבו אם הוא רוצה להלימנע מההפרזה בדיבורים אל העם בה נקטו הקודמים לו בתפקיד. אבל לא מספיק לנו לדעת שאישו טוף-טוף את תפקיד ראש- הממשלה. אנחנו רוצים גם לראותו פנים אל פנים ולשמע אותו מדבר אלינו. יהיו הדברים שיש בסוף לומר קשים ככל שיהיו.

ר. אלקדעי, רמת-גן דחקור או לא דחקור?

עד כמה אפשר לדרוש מחיקוי אינני יודע. וכותו של מחבר החיקוי ליומנו של שרת (העולם הזה 1924) בעינה עומדת. לעניין: אין גיליון בו אינכם מכתרים כתרים לאלוף אריק (יעני, בן-מישפחה ולא שמו המלא) שרון. אבל בחיקוי הנ"ל הגדשתם את הסאה. המישפט המזעזע הוא זה האומר: „מהתחקירים מתברר שאין מה לחקור.“ דעתי על כפילו של הרב כהנא במדי אלוף אינה חשובה. יש דב רים חשובים ממני וגם מכס, וכנ"ל גם דיעות. למשל, דעתו של יודיכס מתי פלה. הוא כתב שאין להתפשר עם עניין אשר לנוחיותם של המעוניינים בו הם עצמם התפרשו. עלי להזכירכם כי מדובר כאן בבתי-עינו של צה"ל.

משה תלם, חיפה

החיקוי ליומנו של שרת שהקורא תלם מתייחס אליו נועד לשקף את דיעותיו של ראש-הממשלה יצחק רבין, ובוודאי ש- אין הדברים מייצגים את עמדת העולם הזה הן בפרשת האלוף שרון והן בבעיית תח- קירי המילחמה של צה"ל. באותו גיליון עצמו הביע אורי אבנרי את דעת העולם הזה כי גם אם יסכימו האלופים שרון וגור נן להפסקת החקירה בעניין אי-החיות לפקודות במילחמה, חובה על צה"ל לברר את הבעייה עד תום.

...יומנו של יצחק רבין משנת 1994 היה פנינה עיתונאית. לדעתי, עליכם להמשיך ולפרסם בקביעות את היומן ולווא רק כדי שנוכל להשוותו בבוא היום למה שיכתוב רבין ביומנו האמיתי.

אבנר מאור, תל-אביב

...אתם שדרשתם לתת שאנס לרבין, הינכם הראשונים שיוציאים נגדו. להש- מצות העקיפות על ראש-הממשלה שהיו כלולות ביומנו הדימוני של רבין (כמו בעניין הוויסקי) אין מקום בעיתון שמכבד את עצמו.

מרים בן-ישי, חיפה

מחדד ספורטאי

תמונה זו של בנות קבוצת הכדורסל של הפועל תל-אביב, התפרסמה בגיליון 98 מחודש יוני, של דיעות הפועל, עיתון לספורט ואינפורמציה, הנשלח לסניפי הפועל בארץ והדפסתו ועריכתו עולים ודאי הרבה כסף. הפיקאנטי בתמונה, המציגה את אלופת המדינה בכדורסל לנשים, הוא

קבוצת הכדורסל של בנות „הפועל“ תל-אביב לפני 4 שנים האלופות שלא היו

„העולם הזה“, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמונהלה: ת.ד. אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תא-דואר 136 • מען מברקי: „עולמפרס“ • מורפס ברפוס החדש“ בע"מ, תל-אביב, רחוב בך אבנרדר • הפצה: „גד“ בע"מ • גרופות: „צ'ינג'קורפיה כספי בע"מ“ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

הסי.איי. (עמדה מאחורי המהפכה של ניקוס סאמפסון)

מטבע הדברים הוא שסיפור מעין זה מוגבל באפשרויות הפירסום שלו. משום כך דומני שהיה זה רק טבעי שגילויי העולם הזה בנושא זה — שיותר משתמטתו על עובדות מוכחות, היו מבוססות על ניתוח המהלכים והדמויות הפועלות — היו על-י- לות לעורך ספקנות. מה עוד שבשנים האחר- רונות נדמה היה שסוכנות-הביון האמרי- קאית הפסיקה את פעולות ההתרגנות שלה במדינות זרות, שאיפיינו אותה בשנות ה- חמישים והשישים.

עברו רק יומיים מיום הופעת גיליון העולם הזה, והגילויים בפרשת קפריסין זכו לאישור ממקור אחר. היה זה בעל ה- שור האמריקאי הנודע, ג'ק אנדרסון, ש- פירסם בוואשינגטון פוסט, מן החשובים בעיתונות של ארצות-הברית את הגילוי הסנסיציוני המבוסס על „מיסמכים חסיים ומקורות מהימנים“ לפיה עמדה סוכנות- הביון-המרכזית של ארצות-הברית אחרי ה- מרד נגד מאקאריוס.

אנדרסון גילה כי סוכנות-הביון שילמה בשנתו סכומים ניכרים הן למאקאריוס, תמורת הזכות להקים מיתקנים אלקטרוניים בקפריסין והן למדיחה, ניקוס סאמפסון. כל מי שמבין את חשיבותה של קפריסין כעמ- דה איסטרטגית בעידן האלקטרוני, כשבאמ- צעות מיתקנים מתוחכמים המוצבים באי ניתן לחלוש על כל מה שמתרחש באגן המזרחי של הים-התיכון, לא היתה הפ- תעה. מכאן גם חשיבותה האפשרית של האי לגבי ישראל.

האפידוג של פרשת הקרב על קפ- ריסין יש בו גם כן השלכה ישירה לגבי ישראל. במקומו של ניקוס סאמפסון הלא-ר מני הקנאי, שפרש מכס הנשיאות, עלה כנשיא זמני גלאפקוס קלרידס המתון, מנא- מניו של מאקאריוס הדוגל בדוקקים בשלום עם התורכים שבאי הנמצא ביחסי ידידות הדוקים עם מנהיגם. קרוב לוודאי שהוא ישמור על הנשיאות כפיקודן זמני עד לשו- בו של מאקאריוס.

זה יכול להיות לקח לכל מי שמשמשע בתיקות או חושש מאפשרות של פוטש בנוסח סאמפסון בישראל. בעולם המערבי של שנות ה-70 מהפכה לאומנית-פאשיסטית מעין זו אין לה סיכוי לאורך ימים. הלך ומנם של הלאומנים הקיצוניים המנסים לבסס שילטון בכוח הכידוניים, המתנונים, המפוכחים ובעלי הפשרה, הם המייצגים הנאמנים של שאיפות העמים החופשיים. זה הוכח בקפריסין. וזה יפה לגבי ישראל.

כאשר ראה הגיליון אור, כבר לא היה ניקוס סאמפסון נשיאה של קפריסין. הוא נעלם מהנוף הפוליטי באותה מהירות בה הופיע, אחרי שכמעט וזיעזע את העולם המערבי כולו במשך שבוע ימים, גרם ל- מילחמה, להתמוטטות שילטון הקולונלים ביוון וחיוק בניגוד לרצונו דוקא את עצ- מאותה של קפריסין.

מכתבים

נות לכל מיני עיתונים בעולם על בעיות המדינה. גם בכנסת נאם כבר מיספר פע- מים. עם זאת דומני שמר רבין בתפקידו החדש אינו מצליח ליצור קשר חי עם העם. מדוע אנחנו צריכים, למשל, לש- מוע על הסכנות הצפויות למדינה מחי- דוש המילחמה מצד מדינות ערב, מדב- רים שאמר רבין לעיתונים זרים? מדוע

קיא ירי

איני יודע באיזו מידת אימון זכה אצלך הכיסוי שהעניק העולם הזה בגיליון שעבר לפרשת המהפכה בקפריסין והמשרב הבינלאומי שהתעורר בעקבותיה. כאשר היה אותו גיליון (העולם הזה 1925) בתהליך הכנתו עדיין היה ניקוס סאמפסון, נשיאה החדש של קפריסין, שהדיח את קודמו הנשיא מאקאריוס, הדמות הדומיננ- טית של הפרשה, שהטילה את צילה על כל מה שהתרחש בעיקבות ההתקוממות שהוא

נשיא זמני קפריסין הדוגמה הקפריסאית

שימש סימלה. איש לא יכול היה לחזות לאיזה כיוון יתגלגלו פני הדברים ונראה היה כי סאמפסון יהיה האיש החדש במרכז החדשות במרחב. משום כך בהרנו להת- רכז בדמותו של האיש ובמה שהוא מייצג כדרך להסברת והבנת התהליכים שהתחוללו מתחת לפני השטח, בניגוד לדיווחי העי- תונות היומית שעסקה בסיקור המאורעות השוטפים.

כאשר ראה הגיליון אור, כבר לא היה ניקוס סאמפסון נשיאה של קפריסין. הוא נעלם מהנוף הפוליטי באותה מהירות בה הופיע, אחרי שכמעט וזיעזע את העולם המערבי כולו במשך שבוע ימים, גרם ל- מילחמה, להתמוטטות שילטון הקולונלים ביוון וחיוק בניגוד לרצונו דוקא את עצ- מאותה של קפריסין.

בריחה ממנהיגות

כבר חלפו יותר מחודשיים מאז מונה יצ- חק רבין כראש-הממשלה. קשה לומר ש- מאז הוא נוצר את פיו וממעט בהצהרות. להיפך, הוא מרבה לנאום ולהעניק ראיו- נים